

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára

Egész évre 8 K
Fél évre 4 -
Negyed évre 2 -
Egyes szám ára 20 fillér.

Felolvasó szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Erő könyvkereskedésben Alsólendván.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A nyitler sora egy korona.

Halottak emlékezete.

Alsólendva, 1909. október 30.

Az őszi napsugár aranyosok fénykévé már nem tűz alá a zöld hegyoldalakra. A vidám madárdal, pacsirtaszó, fülemülének elhangzott, hideg északi szél sít a rónákon keresztül. A fák elhullatottak már sárgásleveleiket, idiót zöld nem örvendzettek már bennünket. Hideg zuzmára rakodt ablakunkra s vonja be fehér díszlő a tarlott bokrokot.

Ősz van. Fázós, hideg ősz. Csak bent a sziveken forr, hullamzik és az kegyelet soha ki nem hunyó fájlánya, ott ég az áldozati oltáron az emlékeztet lobbogó szövevénye, melyet a halás utód az elköltözött ő emlékének áldoz.

A temető gondozott kertjét keresi fel e napon a kegyelet. Feldíszít a természet által kopár vázra szolt sírhantokat s hova a vagyontalanság díszes márvány emléket nem rakhatott, oda a gyermeki szeretet forró szivből fakadó halála, az ősz zsongori virágiból fakaszt új tavaszt. A siri mécsék ezer imbolygó fénylőn ott látjuk egymás mellett térdén a szegényt a gazdaggal, a hirst a névtelennel, az első az utolsóval.

Nincsen kivétel. A temetőben egyenlők vagyunk, ott fejlődik ki a legideálisabb demokratizmus. A sír mindent kiegyenlít s a fájdalomban egyek vagyunk mindannyian emberek.

Emberék! Halandó emberek vagyunk! A legnagyobb lángész is kihuny s teste porrá válik, bármily nagy teremtő zsenit is rejtett porhüvelybe. Ott dömborolnak sírjait az elsőnek, szépen egymás mellett, különbség nélkül s az ő pora egybe vegyül a leggyeszürűbb polgár hamujával. Ilyenkor jövőnk reá arra a tudatra, hogy minő véges az emberi élet, milyen szűkre szabott a kor határa. Porból lettünk s porrá leszünk. Repüljön bár az emberi tudás a csillagok között, találják fel a kutató elmék a szürumok ezreit, öljenek ki minden bacillust s alakítsák át e földi síralomvilágot paradicsomkertté, mindig s mindenkor a vég egy sírdomb, mely körül a kegyeletes utókor hozza csupán babérjait.

S ez a tanulság intő példaként lebegjen mindnyájunk szeme előtt. Mindennek vége van, minden halandó, csak a jó tettek, a nagy elmék világjavító találmányai, a kutatók felfedezései, az irodalom jelesínek művei halhatatlanok s teszük egyben halhatatlannak azok neveit. Nem az ember, de az ember eszelekedtet maradnak az utóknak s épen azért úgy kell eszelekednünk, hogy senkit, eszelekedtet után el ne ítéljenek.

A temető kertje egy vallású. Ott helyet találhat minden hívő lélek, lett legyen a hívés formája esetleg különböző is. Ott fenn, hol az emberek tetteik s nem születésük szerint bírálják el, ott fenn csak azokért fogja minden ember jutalmát, eset-

leg büntetését elnyerni, amiket itt lent belátásból véreztetve elkövetett. Senkit nem büntetnek, senkit nem jutalmaznak azért, amiért ő nem felelős, amiért ő nem tehet.

A temető kertje e napon a legnépesebb ilyenkor róják le még azok is a kegyelet legszebb adóját, akik talán az esztendőben nem tudtak időt szakasztani maguknak e gyermeki kötelesség lerovására. Ekkor könnyünk lelkünk fájdalom, elsi-ratva azokat, kiket a sors bölcsé akarát elszóltott körülköböl.

Béke és nyugalom, ez képezi e csendes helyet, melyet a lobbogó lámpák ezrei, mint csillagos égboltozatot világitanak meg e napon. A megnyugtató sírás, a könnyek kiegyenlítő özőne, adja meg kritériumát e nagy, e dicső, e szent napnak.

Béke és nyugalom, ez jelképezi e nagy virágos kertet s kellene, hogy jelszava legyen társadalmunknak, mert csak ez égi jelszó vezethet bennünket az előrehaladás, a kultúra, a művelődés egyenesre taposott, sima ösvényén.

Szálljunk hát magunkba a nevezetes évfordulón a Mementó mori csontvázat látva, jusson eszünkbe halandóságunk s az, hogy feltűnik egy csalhatatlan, mindent látó, semmit előle el nem titkolható bíról, kinek ittőlészék egy földi halandó nem kerülheti el.

Dr. Csizmazia Endrőli.

A lobbogók bevonatok, az ünnepi díszt levetették és reáborult városunkra is a ködös október vég hétköznapi szürkesége.

A vezérelkőző nagy cicoró betűl dörögtek, vagy a poeta kerekedett, apró borszárt csészérekelték, hogy e szürkeség csak lógászat, — lobbogó lánggal ég szivünkben a fölélesztett szikra és folyton ilyen lebeg lélek szeméink elre a kétség kívül, harmonikus szép nap lekeltető emléke.

De a politika küzdőterére nem váltott el lap belépője, különben sem való e rovat alá, mely a tudomány és szépirodalom részére tart fenn, rég elfogadott szokás szerint, minden lap szerkesztője.

E sorok írja pedig, egyáltalában számlázta lelkéből a politikát, mint névtelen közgaztóna követi politikai vezérét, aki önkéntes szívművészetben, de a hazafi köteles, élekt érdeklődésével nezi azok küzdelmét, akik a népiállam — alkotmányos országban ez egyetlen elfogadott politikai faktor, — állított oda a parlamenti harcter porondjára.

Megfigyelhette tehát hideg itélőképesseggel, minden elfogultság nélkül a történeteket, mert azon tudattal ment oda, hogy őt sem meg nem ingathatják, sem meg nem erőszíthetik politikai meggyőződésében. Beszélhet tehát az eseménköri minden politikai vonatkozás nélkül, mert nem erre csoportosította, nem ez kötötte le figyelmét.

Arról beszélhet tehát, akik legnagyobb érdeklődéssel vártunk, akinek működését — azon viszonyainál fogva, mely hozzánk fűzi, — élénk fi-

gyelemmel kísérjük a messze távoliban is. Nem pohár köszöntőt mondok, jogosult az érdeklődés, közöttünk lakott, szerettük, sokan voltunk, akik nagy tehetséggel fényes jövőt jósoltunk, ha alkalom kínálkozik egyéni kiválóságai érvényre juttatására.

Az itt, szűren körünkben annak idején elhangzott beszédei után kítőnő szónoknok, kiváló debattornék tartottuk, akiknek megvan rokonszenves organuma, eszméinek gazdagsága, kifejezésének választékossága, előadó képességeinek heve, hogy a figyelmet lebilincselje, leket gyönyörködtessen, hogy tömegeket vezessen és magával ragadjon.

Körünkől tövöza, csakhamar Sopron város, ezen nagy, intelligens metropolis társadalmának élére került és dacára azon közmondásnak, hogy senki sem Messias a maga falujában, egyhangulag küldték őt a parlamentbe.

Olvastuk első felszólalását a képviselőházban, szép volt, lelkes volt, igaz volt, méltó volt hozzá. Látunk, mint érfel egyedül munkája, képessége, tudása rént a parlamenti szónokok között az elsők közé.

Jogosult volt tehát várakozásunk, melyet annak idején személyéhez fűztünk, indokolt volt érdeklődésünk, melyel most visszavartuk.

Beszéde, melyet itten tartott, különben is megérdemli az irodalmi méltatást. Erről szánde-közöm beszélni.

Végig magyar volt, sehol egy idegen, egy áfitteltet szó, minden fogalomra meg volt a maga fízta magyar kifejezése.

A nemzetek műveltségének a szavak bősége

igazi hőmőróje, az elmaradott afrikai néger-népek szótára kimerül 3-400 szóban, míg Shakespear irodalmilag fejlett nemzete 14-15000 szóval fejezheti ki gondolatait. Ami áll a nemzetekre, áll az egyénre is, a valódi irodalmi műveltség mértéke, hogy minden fogalomra megtaláljuk a szükséges magyar kifejezést és irásunk, beszédünk megis választékos legyen. — Nemzetünk edig gazdag szavakban, hogy idegen irodalomban tartóznunk ne kelljen.

Kifejezhetjük magukat irodalmilag szépen, hangzatosan, választékosan, tiszta szinnyarag nyelven. — Erről tett az ő magas színvonalu, szép beszéd elsősorban ékes bizonyoságot. Vártuk, mikor hagyja el csak egy szóval, egy kifejezéssel a tiszta magyar nyelv mezejét, mikor hozza meg a színek, a képnék, a hatásnak azt az áldozatot, hogy egy szóért, egy kifejezésért idegen nyelv kerébe tévedjen, de megnyugvással mondhatjuk, hiába. Tiszta szinnyarag volt szavaiban, eszmében, képeiben egyaránt.

Hasonlati színek voltak, magyar költői lélekben termettek, lekötték, gyönyörködtették az elmét, szívet egyaránt. Mondatát tömörék, kifejezése erőteljesek, egyszeri hallás után is a lelkebe véste kitörőhettentűl ékesszólása. Mily meggyőzően, mily lelkesen hangzott: „Jöjjenek ide, álljanak melém, vagy szembe vélem és én törvénykönyvünkkel a kezemben, izzó haszerezetettel a szivemben, az igazság hatalmas erejével aljamon, beigazolom, fogaom, hogy nekünk ehhez szent, elévűhetetlen jogunk van.”

És látni kellett a hatást, melyet mindvégig magas színvonalon álló, — a demagógiával egy

A drágaságról.

Hogy drágaság van, azt mindenki tapasztalja; hogy ezt a drágaságot megszüntetni, vagy legalább valahogy enyhíteni kellene, azt is már sokan gondolhatták s tán még is kísérelték. Hogy ez nekik azonban nem sikerült, azt a szomorú valóság bizonyítja. Nohát én sem fogom jelen cikkemben ezt a világpöblémát megoldani, csupán azt akarom kutatni, hogy vajjon mi lehet a nagy drágaság oka.

A drágaság — okait tekintve — kétféle: rövid ideig tartó és folytonos. Ha valamely cikknek a kereslet, kicsi a kínálat, hát megszűnik a cikk és a kereslet egy időre addig, míg a kínálat termelés a hiányzókat helyre nem pótolja. Ez a rövid ideig tartó drágaság. Ha a termés rossz, mint például az idén is, kevés liszt kerül a piacra, minthogy pedig bizonyos mennyiségű lisztre a fogyasztó közönségnek okvetlen szüksége van, hát a kereslet kielégítésére máshonnan kell a lisztnek való buzát hozni; a szállítási költség pedig megdrágítja a lisztet. Jövőre azonban, ha nem lesz vagy tavasszal, sem eső aratások, bőseges lesz a termés s ezzel együtt meglévő oltós búza lesz a liszt. Ez a többé-kevésbé természetes folyamat volna, melyen nem is lehet nagyot segíteni. Valamikor a viszonyok még rosszabbak voltak. Ha egy országban a termés elapadt, akkor bizony a közlekedési eszközök fejletlensége miatt máshonnan nem szállíthatók elegendő élelmiszert s így bekövetkezett az éhségség. Most már ezen mégis csak túl vagyunk.

Hogy keltekezik mármint a folytonos drágaság? Lássunk ebből is egy esetet. A fonógyárban kiütnőt a sztrájk a vége az volt, hogy a munkások kaptak tíz százeleket nagyobb bért. Így Ennek következtében megdrágult a pamutfonál, a szövés és végül a ruha. Nem baj, igen ám, de most sztrájkba léptek a famunkások is, amiért a butor, a faeszköz stb. lett drágább. A bérharcot végig csinálják több kevesebb sikerrel az összes szakmában munkások erre az egész vonalon felmegy a legkülönösebb iparickek ára. Ez már baj. Most panaszokdák már mondjuk a tisztviselők, hogy nem lehet élni s fizetéseseleket kérnek. Megkapják. De az állam ezért kénytelen felmegy az adót s megdrágítani a vasutat. A gazda pedig az általános drágulás meg a nagy adó miatt csak nem adhatja olcsóbban sem a gyümölcsöt, sem a buzát, sem a szarvasmarhát. Így hozzá lére folytonosan az egyik cikk a másiknak a drágulását, végül oda jutunk, ahol voltunk s kezdődik az egész komédia előlül. A munkás nem tud sem élelemmel, sem ruhára elegendő kereset s megint sztrájkol. S em végéig nincs. A drágaság mindig nagyobb lesz. Legfeljebb az következhet még be, hogy mikor majd pl. a kifiző ára 20 fillér lesz, az állam megváltoztatja a pénzrendszert, úgy, hogy a mai 10 fillér lesz az

pillanatig sem kacérokodó beszéde, a népre gyakorolt. Miként simultak el a szenvedély folklor-bólcsult hullámjai eszedesnek, mondatról, mondatra. Mily metamorphosis ment át a nagytömegben, oda turakodott más politikai érzelmi nép hangulata. A heves közbeszólások miként változtak át halk morajjra, ez siri csöndbe és végre miként tört ki a megértés az eragadottság tomboló, idő lekezesedbe. És midőn lelkes, ekkészüléssel magával ragadta a nép lelkeit, némas lelkekre vált, hogy nem élt azad vissza. Föltétlenül uralkodott a tömegben, könnyen megtehete volna, de nem vette, vagy küldte bosszút lüheve oda, ahonnet letérésére bővű irányították. Megelégedett azzal, hogy megértették és elültethette meggyőződésének magyát oda, azon tömeg felkélbe, ahol meg nem találta eddig talajra. Az ő meggyőződése, az ő megrendíthetetlen hitének, hogy bizalma oly erős, hogy biztos reméli kikécsét, virágását s gyümölcsözését.

Ezel a nagy lélekkel, kiváló képességgel, kétségkívül arra termett, hogy nagyot alkosson. Borus, sőtét a láthatár, nem tudjuk, mit hoz a holnap, új küzdelem virrad-e a nap, vagy békés alkotásokra. — de mi akik láttuk nagy erejét a küzdelemre hívó szózatában, azt óhajtjuk, az ő rokonszenves egyénisége, de még inkább a haza nagy érdekében, hogy ott találjuk őt, az ő tiszta lékével, nagy képességgel, azok közül akik építettek, alkotnak, e szegény földhözragadt nemzeti, e végig üldözött haza javára.

egység. De ezzel nem lesz megoldva a kérdés. Pedig hát valamikor nem így volt. A céhek szigorúan megállapították a munkadíjakat, meg az iparickek árát. Szilárdan megszabott árá volt a városokban a zöldségnek, húsának, meg a lisztnek is. Igaz akkor nem volt nagy lehetőség a megzavargodás, de a közepes jövedő általában volt. S vajjon nem volt-e egy jobb?

(Esztergom.)

KELEMEN ISTVAN.

Társadalmi ferdeségek.

Sok szép, tiszteletreméltó érenye van fajnunknak, de van sok bűnc is. És ezek lépten-nyomon sok kárt okoznak nekünk, sőt hem ritkán csakis fajnuk zűrsőségának köszönhetőek, hogy hibánk tönkre nem tettek bennünket.

Egyik leggyakoribb hibánk az idegenek majmolása. Ez is egy olyan bajunk, mely nem csak hogy csúnya, nem csak hogy káros, de jövőnkre nézve egyenesen veszedelmes is. Idegenek utánozunk ruházatunkban, beszédünkben, viselkedésünkben. Fajdatommal kell tapasztalni, hogy az idegen kiszorítja nálunk mindazt, ami a magyar. Hiszen előtűntek anyaga, formája is idegen. Meghosszodtak Magyarországon a német nadrág, a cuogos, gombos, meg tudja lsten miféle cipő, a nyakkendő, gallér, stb. ugyanyira, hogy a magyar eszma, nadrág, mente, kalpag stb. jellegzetes magyar ruhadarabok csak a muzeumokban ismeretek.

Azt mondják némelyek erre főlérys molyosály, hiszen a magyar nemzet európai nemzet, következőleg európai móda is kell előtűnőnkünk. Igaz, Európai nemzet vagyunk, de az őz nemzeti jellegünk megadásával bizonyítottan, hanem tanulásunk, munkánk. Azt is felhívjuk a magyar ruha ellen, hogy drága. A mindennapi viselőre nem kell valami drága magyar ruha. Magyaros szabású zsebek, szmórozott ruha gombokkal, rojtos nyakkendő, bizony Isien, olyan szép viselő lenne és mellette olcsó is, hogy jobb se kell. És mennivéllyel benne ez, mint ez az ostoba német viselő! Ezt a szíve mélyén minden ember elismeri, de a magyar szíve valami idegen utatózó érzés annyira gyökeret vert, hogy valjuk be, nincs elég bátorságunk, kitartásunk szakítani e német viselőt!

Semiképpen vitathatja, hogy az utjórólók nem „európai emberek” — Ők igenis európai műveltségűek, de nemzeti viselőket nem viselőnek is sehól. Itt van a közeli Steierország példája. E kis ország lakói szintén nem mondhatók műveltelem és mégis minden alkalommal viselik nemzeti öltözetüket. Ha látom őket, én nem tudom hogyan, de mindig elfog az irigység egy bizonyos neme. Bennük nincs annyira meg a hazafiasság, vagy tán mi nem szeretünk öltözködni? De igen. Csak hogy Bécs évszázados beolvaszó politikája ugy általakított gondolkodásomdunkat, hogy a mi véleményünk szerint a hazafiasság egész szépen megfér a német „rokk” alatt. A mi hazafiasságunk csak halgató, de nem eszekező hazafiasság. Pedig nekünk ebből semmi hasznunk sincs. (Stród)

KOZMA IMRE.

Az alsölelendvai vásár.

Napok, hetek, sőt hónapok teltek el folytonosan készülődésben. Sok ideje arról beszélt már az egész környék. Hires vásár, nagy vásár.

És amikor bekövetkezett a vásár napja, a vidékről már kora reggel megindult a hatalmas, mozgó, színes néparádát, amely mindig váltakozó tarka folyamatosan ömlött végig az uton. Ezen a vásáron a helypénz-csőd bevétele megközelíti, tán felül is mulja az egész év bevételét.

Amire a köd felzállt, a sátrak közötti tér egyetlen mozgó embertömegből állt. A Korona előtti téren így lehetett mozogni. Az aszfalton lépésen viszik az embert előre anélkül, hogy lépnie kellene. Ha jobbról vagy balról leteszik, természetesen azonnal bokáik vagyunk a sárban, szemében, az elszórt papiruszokban.

Cukor, mézeskalács-árusok, fűsülők, kések s egyéb rövidrukkal kereskedők kínálják az árukat. Meghallgatjuk, jój nevetnek a viccein, de azért semmit sem vesznek sehól. Egy atyafi helytlen, félrevalóg kalapjával, torzaskazdától énekel valami új nótát. A szövegét árulja. Megállnak a népek s azt mondják, hogy hiszen szépnek szép az az új nóta, de hát két krajczár, az sok pénz.

A sorsukra is kevésbé kiváncsiak az emberek. Nem kell a planéta, pedig olyan rikácsoló papagályok, pirosszemű feléregerek húzzák, hogy csupa öröm lenne.

A nagyhírű alsölelendvai vásár, semmivel sem nagyobb a vidéki falvak vásárainál.

Természetesen a város és az igen népes vidék lakossága látogatott, szinte szülfölti teszi a vásárt. De a homplogó tömeg már nem a kínálat és a kínáló csoportjaiból áll, hanem a sárakalébol. Ma az alsölelendvai vásáron nem a kínálat és a kereslet adja a forgalmat, hanem a kíváncsiság. Nem venni jár oda az a rengeteg ember, hanem embert látni.

Árusok, komédiások egyaránt elégedetlenek. Nincs üzlet, csak közönség. De még a közönség is otthon hagyja a pénzt, hogy a vásáron ki ne lophassák a zsebéből.

Ő lovas komédiák, a kiabáló, pirosképu, izzadó ágensek árán állanak. A körhinta vagy a csónakhinta vonzza még a vegyes közönséget. A közönség meg áll, megnézi s nevet rajtuk, de nem megy be a sárakba, megelégen győzöde, hogy idekint sem lát kevesebbet a Makacs következettséggel gyártású a kiküldőkre a viccet, sőt még a szomszédasszony kalapját is célba veszik. Ez az ingeny komédia.

Üzletről szó sincs. A nagy kötevek, alkuk, teljesen hiányzanak. Kínálat sincs sok, kereslet még kevesebb.

Ez az idők jele, de hozzátehetem, egyszerűség jele. A közlekedési eszközök tökéletese-dése, olcsósága megszünteti a távolságokat, egyszerűsdimenkorra közelzohaza a termelő-piacot a fogyasztóhoz. Vásárra nincs szükség. Rég kialakult a közvélemény, hogy vásáron rossz portékát lehet venni olcsón, de gyorran drágán. A vétel ma független a nagytól s éppen ezért a vásároka nincsen szükség, mert szűkségteiket bármilyen napon beszerezhetjük a kereskedésben.

Alsölemdva ma már éltrekepes, virágzó város nem szorul ilyen időleges, mesterséges verszivatlyutuzásra. Kedvező fekvés, ügyesség és népszorgalom tették azzá, ami s ezek teszik majd nagyobbá, amíg meg nem érik arra, hogy a veje már összejött Hosszafuval, később Lendulakossal egy kötelekben találjon újabb utat a haladás felé.

Esküdtzéki tárgyalás.

Szakolczai erdőőr felmentették.

— Saját tudósítónktól. —

Éz év július 22-én, mint annak idején megírta, véres tragédia játszódott le a járásunk határában, nagy zalaivándi erdőben. Szakolczay Ignác erdőőr egyetlennel lövéssel letérítette Klár Ferenc zalaivándi lakost, aki állítólag megtámadta és leverte el akarta venni. A tölteny Klárának a melébe hatolt és azonnal megölte.

Az eset részletei a következők:

Szakolczay Ignác erdőőr kerületében, a bellantici uradalomhoz tartozó Zalaivándi község határában, nagyon elszaporodtak a falopók s orvadások; annyira, hogy évenként 200—250 ilyen eset fordult elő. Ez évi július hó 22-én Klár Ferenc zalaivándi lakos is elküldte fiát Klár Ferenc, menyét: Klár Vinczénét és feleségét az uradalmi területre fűvet cénni. Nevezettek már többször letettek jelentve, s most, amikor az előbbikán erdőőr megölték, elhagyta a jopott holmit a ruhával együtt, futásnak eredtek. Szakolczay vagy 300 lépésig futott is utánuk, de elmenekültek. Elmondták esetüket a feljélik jóvá hatalmas testű Klár Ferencnek, aki egyenesen az időközben a tölgyfa tövében ülő erdőőrnek tartott, hogy a bűnjelkelt lefogalt ruhákat elkerje. Szakolczay úgy adja elő az esetet, hogy Klár egyenesen nekirohant, el akarta venni mind puskáját, miközben a fegyver állítógal véletlenül elcsúszt s Klár Ferenc holtan rogyott össze.

Szakolczay Ferenc szándékos emberöltés bűntettével vádolva állott szerdán a zalaezerszegi esküdtzék előtt.

Elnök: Dr. Degré Miklós, bírák: Skoday Aurél és Sipos József, jegyző: Dr. Ludányi Béla. A vádhatóságot Dr. Szász Gerő, a védelmet Dr. Hajós Ignác képviselte.

Ésküdték: Ifj. Fehér Pál, Szalay Gyula, Nagy József, Fischer Mór, Víz István, Szabó József, Komáromi József, Nemeth Rafael, Szalai József, Méré Géza, Takács Endre, Varga György. Póttárog: Paulin József, Lukács Gábor.

Dr. Hajós Ignác egerszei ügyvéd védelme folytán — dacára a terhelő s jól betanult tanuvalomásoknak, az esküdtek a jogos önvédelmet látnak fenngeni, — Szakolcay Ignácot felmentették, akit a törvényszék azonnal szabadlábra helyezett. Szakolcay örömeiben sirva köszönte meg a felmentést.

HIREK.

— Felelős szerkesztők betegsége miatt lapunk mai száma a rendesnél szűkebb terjedelemben jelenik meg, melyért t. olvasónk szives elnézését kérjük.

— **Ideiglenes adminisztrator.** Az elhalálozás folytán megüresedett bezéridi plebánia lelki s anyagi ügyeinek ideiglenes vezetéséül Tapolczi Pál ottani káplán bizátott meg.

— **Mentsük meg a Hadik múmiát.** Már több ízben kértük a gyjtő-ívek tulajdonosait, hogy a címükre küldött ívet szerkesztőségünk címére bármilyen csekély összeggel is visszaküldjék sziveskedjenek, de kérestrnk mindaddig egyik-kezt esetet kivéve, meddő maradt. Leméltelen kerük a közönséget az ívek visszaküldésére, mert magunk is szeretnénk tudni, hogy mily nagy az az összeg, mely arra az oltára összegyűjt, amit a honfűt és honleányi szeretet Hadik emlékének emelt.

Mai gyűjtésünk: **Zombori Mihály** v. 58. számu gyűjtő-ívén: Lovenyák Vince (Lendvasarjehely) 1 kor.; Zombori Mihály 80 fill.; Vehoists Ferencé 60 fillér; Mandy István (Barabás), Szigeti Ignác 50 — 50 fill.; Vehoists Huska 40 fillér. Összesen: 3 korona 80 fillér.

Mai gyűjtésünk 3 korona 80 fillér. Hozzáadva a mult hét (340 korona 73 fill.) összeget, összesen: **344 korona 53 fillér.**

— **Fomunkatársunk távozása.** Ifj. Revenrics István, lapunknak hosszú időn át volt fomunkatársa november 1-én megváltotta az állásától. Fomunkatársunk távozására az ad okot, hogy lakóhelyét, általunk ismeretlen körülmények miatt, Tapolcára helyezte át. Midőn ezt a hírt a legmelyebb sajnálatul regisztráljuk, tán az egész olvasó közönség érzelmet töltömlöcsög azáltal, hogy szerestét poeta barátunknak mely köszönetet mondunk azokért a kelémes percekért és órákért, amelyek szívez sző és szívze ható költeményeivel, szép tárcáival és lendületes cikkeivel megszerzett. Kívánjuk neki, hogy azt a melletti szeretet, amely a irémet iréi benne új otthonában is megőrizze és tartson meg bennünket, kik csak szeretni tudtuk, — és lapunkat, melynek önzelen, buzgó segítő-társa volt, további boldogságra!

— **Agyonruuga a 16.** Borszalmas szerencsésért ér kedden reggel a muraszderzhelyi vásár alkalmával egy perlati fiatalbemb. Ruzsics Bálint 19 éves perlati legény az apjával lovakat jött eladni a muraszderzhelyi vásárra. A vásár reggelén Ruzsics, mielőtt a lovakat kibájtani akarta, megittatta az állatokat, de ittás közben az egyik eskő öly szerencsétlenül rugott ki, hogy Ruzsics hasán találva, nyomban szörnyet halt. A tragikus véget ér fiatalbemb, ki gazdag szülők egyetlen gyermeke volt, még az nap hazá szállították. Perlati, hol igen nagy részvét mellett helyezték nyugalomra.

Gőzmalom városunkban. Mint több ízben megtrunk, Eppingr Samu téglaágyáros, egy városunkra néző gazdaságát, jóval fontosabbá tette a gőzmalom építéskét, közvetlen a lendvát hegyen leve téglaágyára melé. Az emleget, modern épület teljese és berendezési munkálatát, a mult héten építési befejeződik úgy, hogy a malom izembe helyezhető is volt. Eppinger gazdának közöl mind többen és többen keresik fel megbízásaiikká, amely körülmény azt bizonyítja, hogy a malom építése — a jelen viszonyok között — szerencsés eszme volt.

— **A hős legény.** Annak idején megtrunk, hogy Rác István kerkeszentrikyi szolgálatára, ez év májusában a dobrii hegyeinek mulatgatóit, honnet kápatosan hazafelé vonve, betéri a legénynek által rendezett mulatságra, ahol beruggott állapotában rendetlenkedett, mindenkivel kikkott. Pál Pál közsegbíró, többször kérte, hogy visseje magát csendesen. O azonban folytatta garázdálkodását. A rendezőség körül többen megintették, de ez sem használta. A közsegbíró parancsára a legények egy-ekét arcupasszá kísérésében a mulatságról kirányították. Rác István mint afele önzetes legény, erlestele magát, hogy a leányok előtt ilyen szegény történet, a kirányítás után el-távozott. A szegényet megboszulandó, elment s felgyújtotta Pál Pál közsegbíró pajtáját minek következtében több gazda pajtája, meléképilete légeett. A kár becslés szerint 22.040 koronára rugott. — A hős legényt a gyujtogatás után elfogták, fogházba csukták s az ügyét mult hét esztőtöréken esküdtbírók tárgyalta Zalagersezen. Rác István gyujtogatás bűntetteivel vádolva állott az esküdtek előtt. A vádhalgatóságot dr. Rézler Kornél, a védelmet dr. Grünwald vallo képviselte. Az esküdtszék a tanúok bejelenése után, valamint a vádolt részbeni bűnösség után, a gyujtogatás bűntetteiben bűnösnek mondta ki s a törvényszék 3 év fegyházra ítélte a vádoltat.

— **Kifogott hull a.** Hő 27-én reggel Mura szelence község határában a halászek egy 20-22 év körülí férfi oszlának induló hulláját fogták ki a Murából. A megtartott orvosorvondi vizsgálat kiderítette, hogy a hulla melege 6—8 hétet ez-eltől kerülhetett a vízbe, meg pedig öngyilkosság folytán, miután a hullán kullérország nyomai találhatók nem voltak.

— **A cigánygyű rendezése.** Ebben a kérdésben már megmozdult az ország minden hatóság s tervek tervek után látnak napvilágot. Most Debreczen Végű Gyula főkapitány kezébe a javaslatát, amely ezt mondja: 1. Azoknak a cigányoknak, akik folytonosan csavargásban élnek és bejelentet lakasuk nincs, 7 éven aluli gyermekeik elveendők és árvaaházakba helyezendők el. Felntöttebb korukban internátumba, vasuti, postai stb. szolgálatba adandók 2. A köbörli cigányok loval elkozbanodók és értekesítésre. Az így befolyt összeg szímeten a cigánygyermek nevelésére fordítandó. 3. A törvényhatóságoknál a területükön tartózkodó cigányok összeárindók és nyilvántartandók. 4. Valamelyik vidéki nagyobb városban országos föltöltségű állitások fel a belügyminiszter lenhatósága alatt. 5. Az országos felügyelő intézkedésére a közmunkáknál a törvényhatóságok rendezett éltű cigányokat alkalmazzanak. Végül kiemelí Végű Gyula, hogy körülbelül kétszázert cigány él az országban s ha ezeket sikerül fegyelmezni, munkára szolttani, az ország értékes munkányszanyagot nyer s ezzel a napszámoshiányt is segítenek.

— **Kivándorlók.** Csákornonyáról írják, hogy az ottani határrendőrségi kirendeléség rövid idő alatt 54 nyilon kivándorlót tartóztolt le, akik utlevél nélkül akartak átszökni a határon. A határrendőrség a folyó éven 160 kihajászt jelentett fel s 14 büntettesti tartóztoltat le.

— **Birtokvásár.** Bathányi Ervin gróhnak derecsi birtokát a mostani bérlek, Kohán Mór és bírság megvették 1 millió 400.000 kororért. A bírság nagyrészt vállalkozák.

— **Előmnkálati engedély.** A kereskedelemügyi miniszter a sümeg—csabrendek—devecseri h. é. vasutonalra megadta az előmnkálati engedélyt egy évre a Barca László előnklete alatt működő Eimer Zsigmond, Lukonich Gábor, dr. Darnay Kálmán, Sandly Ferenc, Barcza Béla, Gyorfly Géza, dr. Barca Sándor, Lub Ignác és Pusgay Andor vegyhajósi bizottsági tagoknak az a hatóságoktól felhívja, hogy őket szükség esetén támogatásban részesítsék.

— **A reklám hatalma.** Nálunk még a legtöbb iparos nincsen tisztában a reklám nagy jelentőségével. Igen sok gyáros es iparos ugyanis azt hiszi, hogy a jó bórnak ne kell cégez, azaz úgy is boldogul, ha nem is veszi igénybe a saját hirdetőeszközét. Pedig a mérő tévedés, mert akárhány gyáros létezéséről, új találmányokról, eladó gépe-ről, álláskeresekről csakis a lapok hirdetsi rovata után szereshetnek tudomást azok, akik iránta érdeklődnek. Hogy mikép gondolkodnak a külföldön a megfelelő reklámról, bizonyítja a st. Luisi gabonatorzsének a tény,

hogy külön reklámhivatalt szerveztek kebelében, melynek élere egy Ball nevű igazgatót, egy kiváló reklámzakifériut állítottak és ennek egyetlen feladata az, hogy ellenőrizi a borszagató reklámjait. Ball figyelemmel fogja kísérni, hogy a tagok milyen száklapokban és hogyan hirdetnek és minden egyes fősztetagnak fináncsál fog szolgálni arra nézve, hogyan lehet egyenes megvalósítandók és megfelelő száklapok elhelyeztetésé hirdetséel forgalmat élni. Érdekes, hogy Ball 4000 dollár fizestet kap, ami a mi pénzünk szerint 20.000 koronának felel meg. Ennyire becsüli Amerikában a reklámot.

— **Elűtőte az autómobil.** Horváth János bajcsai nyugbőség E. hő 17-én Badacsonytomajról igyekezett Keszthely felé. A bosszu után valószínűleg sok tációt tartott, mert mire Gyenesdiásra ért, szük lett neki az országút. Így történt, hogy egy autómobilba ütközött, amely aztán keresztüljárta rajta. A szegény zenés nemcsak maga szenvedett súlyosabb sérülést, de kenyerkésző szarazája is összetört. Horváth a keszthelyi kórházba került, az auto után pedig nyomoz a csendőrség.

— **Szénkénegezés.** A szűret után itt a szénkénegezés ideje. A hegyekben szterestett kátolnag már a szénkénegező gépek s fővelük a gélyikos mezeiketek, amelyek meggyírják a philoxera millárdiárd száklapok október hólyogból elterelthöz jutatták a tőkét. A szénkénegezésre igen szép napok járnak. A talaj is éppen a legmegfelelőbb, mert nem száraz és nem nedves túlságosan. Mindenki jötsse, ha a szénkénegezéses íet, mert azután még két hétig nem szabad bontani a földet, nehogy csökkenjen a folyadék hatása. Ha tehát a munkálatokat késünk, rossz idő szakadhat ránk s a bekapálás esk későre.

— **Uj írvárallat Nagykanizán.** Sötöny István ungvármegyey gazdasági alkalmazott Nagykanizsa városall tárgyalások kezdetét meg arra nézve, hogy az egész városból kihordott ürüléket és utcai szemetet ipari célokra felhasználhassa. Az élelmes vállalkozó az utcai szemet és erdő lenháló lombozatall összeketve sztaglatallott ürülékből állítván ki a szemetet. A vállalat nemcsak gazdaságos, de filék közegészségügyi szempontból bír nagy fontossággal.

— **A szegediföldi diáksztrájk.** A szegediföldi fogalmazni VII. év. Tilyának növénydeket sztrájkba léptek és az előadásokról való maradt amiat, mert egyik tanáruk szigoruan bánt velük. A sztrájknak a tanári kar véget vetett azj, hogy három sztrájkoló diákok kicsapott az intézetből és a többit is szigoruan megbüntette.

— **Az érettségi vizsgálatok megszűntetése.** Apponyi Albert gró vállás—és közoktatásügyi miniszternek egyik igen fontos elhatározása az, amely a felső kereskedelmi iskolák érettségi vizsgálatainak eltörlesése vonatkozik. A közoktatásügyi miniszter Kossuth Ferenc kereskedelmi miniszterrel egyetértően kimondta, hogy a felső kereskedelmi iskolák három éves tanulmány megnevesre változtatja, de egyszermind megszűntet ezekben az iskolákban az érettségi vizsgálatot.

— **Anyakönyvezetők asszonyi köntösbén.** Ha egyik megyei lapírtárus komolyan látszó híre nem tréfa, vagy tévedés, akkor zalvármegyey Hévízszendrőn a párákat ezental asszonygy fősztéje összeadnak, illőteleg a törvény nevében polgármegyeskeini. A kinevezési hírt szerint Zalvármegyey főispány Hévízszendrőnára Kovács Marika férj. Vajda Akosné nevezte ki anyakönyvezetők néves hatáskörrel.

— **A „Háziozvos,” című népszéru egységügyi folyóirat utolsó számának szenzációs tartalommal jelenik meg.** Úgy a szerkesztő, mint az október számban (mely a felbűs szerkesztő ér csatladi gyász miatt valamivel később jelent meg) ugyanis fényesen és meggyőző érvekkel redukálja kelő értékre azt a nagy hangon hirdettet és reklámozott csendőrség, dr. Kovács Aladár hírt, fánocsos, a budapesti mentök igazgató-főorvosának a teret a csendőrség elleni vássa, az méltán tisztában van azzi, hogy az ekkor comaréké egyeztetí reklám-vállalat és semmi egyéb.

— **Háziozvos,** az október számban (mely a felbűs szerkesztő ér csatladi gyász miatt valamivel később jelent meg) ugyanis fényesen és meggyőző érvekkel redukálja kelő értékre azt a nagy hangon hirdettet és reklámozott csendőrség, dr. Kovács Aladár hírt, fánocsos, a budapesti mentök igazgató-főorvosának a teret a csendőrség elleni vássa, az méltán tisztában van azzi, hogy az ekkor comaréké egyeztetí reklám-vállalat és semmi egyéb.

— **Háziozvos,** az október számban (mely a felbűs szerkesztő ér csatladi gyász miatt valamivel később jelent meg) ugyanis fényesen és meggyőző érvekkel redukálja kelő értékre azt a nagy hangon hirdettet és reklámozott csendőrség, dr. Kovács Aladár hírt, fánocsos, a budapesti mentök igazgató-főorvosának a teret a csendőrség elleni vássa, az méltán tisztában van azzi, hogy az ekkor comaréké egyeztetí reklám-vállalat és semmi egyéb.

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

Ipar s kereskedelem.

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

ARNSTEIN BENŐ fűszer-, festék-, esemege-, liszt-, vetemény-magvak, ugyiszintén norinbergi-, üveg- és porcellán-kereskedése. — Deszka-, építőfa- és szénraktár.

ASCHERI JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindenemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

ÁG ISTVAN vegyeskereskedése Hosszafalu.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BOHS ISTVAN kővelgyártó.

BLAU SANDOR vasuti vendéglője az állomás mellett. Kifinno konyha, jó borok, frissen csapolt sör.

BRÜNNER SAMU vegyeskereskedő.

BECK MIKSA sütője.

BELLOVICS FERENC ácsmester. Vezeg minden acsmunkát helyben és vidéken.

„CSIPKES” vendéglő Hosszafaluban.

DOMA JÓZSEF vendéglős Dobronak.

ECKER PÁL kalapos.

ERMENYI JÁNOS habshító és mezekaloasos. EPPINGER SAMU teglygyáros és gőzmalom tulajdonos Alsólendva.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT fűszer-, esemege-, norinbergi-, rövid-, diszmi-, játék-, üveg- és porcellán-árú raktára. Nagy választék úri-divat cikkekben.

FARAGO ISTVAN borhely- és fodrász.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Turnischan.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson. FÖLDES MOR bankbizományi irodája Gáskörtörnyén

FEHER ANTAL köröm- és kecsi-kovacs.

FÜRST LIPÓT vendéglős Rődics.

GOMBOSY S VÉNDÉL fűszer-, esemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-árú kereskedése. Naponta friss esemege-szőlő előadás.

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.

GREGORÉNCICS JÓZSEF szikviégvara. Kiváncra szikvizet vidékre is szállít.

GOMZI LAJOS építőiparos Hosszafalu. Elvállalja betonlakás és esztornák szakszerű készítését.

GERENCSEB GYÖRGY téglaemester Zalaezerszegen (varosi teglygyár). A legjobb minőségű falacserep bármikor rendelhető nála.

GÖNCZ GABOR pékmester (Tűske utóda) ajánlja saját felügyelete alatt készült házi rozskenyőit és süteményeit.

GAÁL SÁNDOR, a rődicsi hengerüzememző ut bejárólja ajánlja otthona átalakított malomát mindenemű gatonak őrösesre.

HIRSCHL IGNÁCZ vegyeskereskedő Letenyén.

HEGEDICS ISTVAN eszmadár.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Turnischan.

HORVÁTH LAJOS borhely, illatszerek raktára.

HEGEDÜS SÁNDOR épület- és bútorszállító.

HAAS MIKSA gyéztisztító és műfestő Zalaezerszegen Gyujtótétele. Alsólendván Blau és Bartus üzletében. IVANICS FERENC ácsmester Alsólendván — Hosszafalu. Elvállal minden és szakmába vágó munkát.

KÁRDOS TESTVEREK vendéglője a „Magyar szabadsághoz” Hosszafaluban.

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varrógépjavitó műhelye Gáskörtörnyén.

LEVASICS FERENC építőiparos.

LOVENYÁK VINCE borhely és fodrász Dobronak.

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Domusinec.

POLLÁK SAMU vendéglős Murahely (Deklezsin).

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész. Nagy raktár china-zsint aruban.

MANDELBAUM MOR rőfös és divatárú kereskedő. MALHER FERENC szobafestő és maszó. Elfogad minden és szakmába vágó munkát ugy helyben, mint a vidéken.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas és vasalásokban. Varrógép-, gaz usági gép-, szén-, cement- és malonkó-raktár.

MURSICS LAJOS építőiparos. Elvállalja minden és szakmába vágó munka lelkismeretes készítését.

NEUBAUER ANDRAS „Kovona” nagyvendéglője, kávéháza és szőlőudaja.

NEMETH PÁL gép- és épületlakatos.

POLLÁK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-árúda.

REICHENFELD SÁNDOR meszáros.

RÁPONA FERENC építőiparos (lakik Alsólendván, a helygven). Elvállal minden és szakmába vágó munkát.

ROSENBERGER DÁVID kereskedő Zalabaksán.

STERN DÁVID vegyeskereskedése az állomás mellett. Fuvároasok a legolcsóbban elvállaltatnak.

SCHWARCZ KÁROLY borkereskedő és szikviégvara.

SIPOS DANIEL uriszabó. Nagy angol szövetraktár SCHWARCZ LIPÓT bútorkereskedő Varasd.

SALAMON JÁNOS molnár Lovaszi (u. p. Kerkaszentmiklós).

STERMANN JÓZSEF ácsmester Hosszafalu — Alsólendva. Minden és szakmába vágó dolgot elvállal ugy helyben, mint vidéken.

SCHWARCZ ETEKA vegyeskereskedése a Kamszár utcában.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TÖRÖK SÁNDOR cipész és borkereskedő.

TANTALITS JÓZSEF vendéglője Zalabaksán.

Özy. TŰSKE FERENCNE vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mesz- és cement-raktára és cement-árú készítése.

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyen olcsón elad és zöld szőlőoltványokat a legjobb bor- és esemegefajokban. Különösen ajánlja a kerecaz oltványokat Szőlőtelepítés helyben és vidéken olcsón elvállal

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatárú kereskedése.

WALTERSDOLFER ADOLF meszáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű férfi-szabó. — Kész férfi- és gyermekruhák gyári raktára.

WEISZ LIPÓT férfi- és női divatárú üzlete. A világhírű váci Kobrac-cipő, egyedül raktára.

WEINBERGER ÖDÖN mesz- és vegyeskereskedése ZAMBORI MIHALY higiénikusan berendezett fodrász-terme a Fő-utcában (Tivadar-fele út ház).

ROPS

biztonsági gyorsfőző.

Tűzveszély kizárva!

Ha felborul, elalszik. Szesz ki nem folyhat.

Szeszfogyasztásban igen takarékos.

Kapható minden jóbat vasárú és háztartási cikkekkel árusító üzletben. Ha valahol nem kapható, sziveskedj hozzáik fordítani.

Képes prospectus ingyen és bérmentve.

„ROPS” Fémáru Részv.-Társ.

BUDAPEST, V., Külső-Váci-ut 74.3.

Alsólendvai elárúsító: FREYER LIPÓT.

Hirdetések felvételnek e lap kiadó-hivatalában.

Az új téli menetre

megjélt s 40 fillérért

megszerezhető

Balkányi Ernő könyvkereskedésében.

AKI valamit venni akar,

AKI valamit eladni akar,

az hirdessen az

„Alsólendvai Híradó”-ban.

Üzlethelyiség

Alsólendván, a Főut legszebb részén

3 szobás utcai lakással a házbán

1910. évi március hó 1-re

kiadó.

Bővebb felvilágosítás Balkányi Ernőnél.

BUTOR!!

Asztalos és kárpitozott, valamint vas- és rézbutorok nagy raktára.

Schwarcz Lipót Varasd.

Legolcsóbb, legelőnyösebb bevásárlási forrás teljes menyszegényi kelengyek, szállodák, vendéglők és magánosok részére.

Képes mintakönyv kívánatra ingyen!